

“ภาษีสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือผู้ประกอบการที่ปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม และให้หมายความรวมถึงภาษีการปล่อยมลพิษและภาษีเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษ” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากผู้ได้รับบริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมของตน และให้หมายความรวมถึงเงินที่เรียกเก็บจากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งหน่วยงานรัฐ หรือผู้ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานรัฐเป็นผู้จัดให้

“ภาษีผลิตภัณฑ์” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ที่จะก่อให้เกิดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งที่เกิดระหว่างใช้งานหรือใช้งานแล้วหรือเมื่อเป็นของเสีย

“ค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้บริโภคผลิตภัณฑ์หรือชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ที่จะก่อให้เกิดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งที่เกิดระหว่างใช้งานหรือใช้งานแล้วหรือเมื่อเป็นของเสีย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการหรือจัดระบบรวบรวมหรือรับคืนผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

“การวางประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า พันธบัตร เงิน หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน เพื่อประกันว่าผู้ได้รับอนุญาตจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชีวิต หรือสุขภาพของมนุษย์ รวมทั้งกฎหมายที่ใช้บังคับกับการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องนั้น

“การซื้อขายสิทธิการใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิทธิการปล่อยมลพิษ” หมายความว่า การโอนสิทธิการใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิทธิการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมที่ผู้ขายมีหรือได้รับมา โดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่ผู้ซื้อโดยได้รับค่าตอบแทน

“มาตรการสนับสนุนและส่งเสริม” หมายความว่า การส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการลด และควบคุมการปล่อยมลพิษ และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยใช้มาตรการต่างๆ เช่น การลดภาษี การให้เงินอุดหนุน หรือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ แก่ผลิตภัณฑ์ การประกอบกิจการ หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

“เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ผู้ประกอบการโรงงาน เจ้าของสถานประกอบการหรือกิจการอื่นใดที่ถูกควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสียหรือมลพิษอื่นใดออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่น ๆ

“ผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ผู้ได้รับประโยชน์จากสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และสิ่งแวดล้อมของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ นันทนาการ การศึกษา ความรื่นรมย์ หรืออื่น ๆ เช่น นักท่องเที่ยว หรือบุคคลอื่นซึ่งมีกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามที่ได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับนโยบายมาตรการการคลังเพื่อ
สิ่งแวดล้อม

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนภาษีและค่าธรรมเนียมสิ่งแวดล้อม

“คณะกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนภาษีและค่าธรรมเนียม
สิ่งแวดล้อม

“ผู้จัดการกองทุน” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งให้บริหารเงินแต่ละบัญชี
ภายใต้กองทุน

“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

“มลพิษ” หมายความว่า มลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า แหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย อากาศ
เสียเสียง และมลพิษอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และให้
หมายความรวมถึงโรงงานและเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เขตนิคม
อุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมาย
ว่าด้วยการสาธารณสุข และกิจการอื่นที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายอื่น

“ผลิตภัณฑ์” หมายความว่า สินค้าที่ผู้บริโภคใช้ หรือบริโภคในครัวเรือน หรือในการดำเนิน
ชีวิตประจำวัน หรือสินค้าที่ผู้ประกอบการใช้ในการผลิตทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือในการ
ประกอบกิจการอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเมื่อใช้แล้ว หรือไม่เป็นที่
ต้องการของผู้ใช้หรือผู้บริโภคอีกต่อไป ไม่ว่าจะมีส่วนประกอบที่เป็นสารอันตรายหรือไม่ก็ตาม เช่น
แบตเตอรี่ที่มีสารประกอบตะกั่วและกรด น้ำมันหล่อลื่น เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ยางรถยนต์ แบตเตอรี่ สารกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ปุ๋ย
เคมีภัณฑ์ วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และสินค้าอื่น ๆ ที่กำหนดตามประกาศที่ออก
โดยรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ

“ของเสีย” หมายความว่า ของเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว และ
ให้หมายความรวมถึงสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และของเสียอันตราย
ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

“การจัดการของเสีย” หมายความว่า การเก็บ ขน บำบัด และกำจัดของเสีย

“การจัดการผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว” หมายความว่า การนำผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วมาซ่อมแซมหรือ
จัดการเพื่อนำมาใช้ซ้ำ หมุนเวียนกลับมาใช้อีก หรือนำกลับมาใช้ใหม่ โดยการคัดแยกหรือการผ่าน
กรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม

“หน่วยงานรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์การปกครองส่วน
ท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานหรือองค์การอย่างอื่นตามที่กำหนดใน
กฎหมายว่าด้วยงานนั้น

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย
ด้วยกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับที่ตราขึ้นโดยองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต อธิบดีกรมศุลกากร และอธิบดีกรมสรรพากร
ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษี
สรรพสามิต เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เจ้าพนักงานสรรพากร เจ้าพนักงานตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรงงาน พนักงานส่วนท้องถิ่น และผู้ซึ่งรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ
ตามพระราช บัญญัตินี้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่
ตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการประกอบกิจการ ผลิตภัณฑ์ หรือมลพิษต่างๆ ที่ถูกกำหนดให้ใช้
มาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ หรือรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายจาก
คณะรัฐมนตรีให้รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่
กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศของรัฐมนตรีที่ได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้เมื่อได้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกประกาศและ
ระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับนโยบายมาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการกำกับนโยบายมาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย
รัฐมนตรีเป็นประธาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ ในจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มี
ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคม
องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ผู้แทน

สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร และผู้เชี่ยวชาญด้าน เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีที่เห็นสมควร ประธานกรรมการตามวรรคหนึ่งอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้ง กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากหน่วยงานรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินอกจากที่กำหนดไว้ แล้วในวรรคหนึ่งเป็นการเพิ่มเติมได้อีกเป็นจำนวนไม่เกินห้าคน

มาตรา ๗ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการใช้มาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

(๒) เสนอนโยบายและความเห็นแก่คณะรัฐมนตรีในการออกพระราชกฤษฎีกาตาม พระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบในการออกประกาศ หรือดำเนินการในเรื่องใดๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาอนุมัติแผนยุทธศาสตร์ที่เสนอโดยคณะกรรมการกองทุนเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน จากกองทุน

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบการใช้มาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อมตามข้อเสนอของ หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผลิตภัณฑ์ และ กิจกรรม ที่จะนำมาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อมมาใช้บังคับ

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา ในการจัดเก็บภาษี และ ค่าธรรมเนียมภายใต้พระราชบัญญัตินี้

(๘) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ

(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๐) พิจารณาปัญหาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัยและสั่งการเกี่ยวกับ การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) กระทำการอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจ ได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ

มาตรา ๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ได้รับหรือเคยได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลง ให้คณะกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ยังคงดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม หากกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้กรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมและออกเสียงลงมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๒ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจเชิญผู้แทนจากหน่วยงานหรือบุคคลใดทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นได้ รวมทั้งขอให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

หมวด ๒

มาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑๔ เมื่อหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดของกระทรวงหรือทบวงในราชการบริหาร ส่วนกลางหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีคำขอใช้มาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดลอมอย่างหนึ่ง อย่างไม่ให้คณะกรรมการพิจารณาและเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมอบหมายให้รัฐมนตรี จัดทำพระราชกฤษฎีกาซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้มาตรการการคลังเพื่อ สิ่งแวดลอมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อให้เหมาะสม กับเหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพของท้องถิ่นบางแห่ง หรือทั่วไป รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจออกกฎกระทรวงลดอัตรา หรือยกเว้นภาษีสิ่งแวดลอม ภาษีผลิตภัณฑ์หรือค่าธรรมเนียม ผลิตภัณฑ์ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดอัตราหรือยกเว้นภาษีหรือค่าธรรมเนียม การยกเลิก หรือแก้ไขการลดอัตราหรือยกเว้นภาษีหรือค่าธรรมเนียม ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒ ภาษีสิ่งแวดลอม

มาตรา ๑๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดลอม มีหน้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนและเสียภาษีการปล่อยมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บภาษี และการจัดการเงินรายได้จากภาษีตามวรรค หนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ การกำหนดอัตราและจำนวนภาษีการปล่อยมลพิษที่ต้องชำระตามมาตรา ๑๖ ให้คำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้

- (๑) ปริมาณมลพิษที่แหล่งกำเนิดมลพิษปล่อยออกสู่สิ่งแวดลอม
- (๒) ความเป็นพิษหรืออันตรายของมลพิษหรือของเสียที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดลอม
- (๓) สภาพสิ่งแวดลอม ปัญหามลพิษ และความสามารถในการรองรับมลพิษในท้องถิ่น แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่
- (๔) ผลที่จะเกิดขึ้นจากภาษีที่จัดเก็บในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษลดการปล่อยมลพิษ และของเสีย และรายได้ที่เพียงพอสำหรับการบริหารจัดการระบบจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับของมาตรา ๑๖ รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดประเภท ชนิด และขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะเรียกเก็บภาษีการปล่อยมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีตามมาตรา ๑๖ ให้ถือว่าเกิดขึ้นเมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษระบายน้ำทิ้ง อากาศเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น

มาตรา ๒๐ ให้กรมสรรพสามิตมีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษีการปล่อยมลพิษตามมาตรา ๑๖ จากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงงานจำพวกที่ ๓ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

เงินรายได้จากภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามสัดส่วนที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ส่วนที่เหลือให้นำส่งเข้ากองทุน

มาตรา ๒๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษีการปล่อยมลพิษตามมาตรา ๑๖ จากแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นที่มีไซโรงงานจำพวกที่ ๓ ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การจัดเก็บภาษีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กรมควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษา จัดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิดมลพิษ และให้การสนับสนุนทางวิชาการแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๒ เงินรายได้ที่ได้จากการจัดเก็บภาษีตามมาตรา ๒๑ ให้จัดสรรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามสัดส่วนที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ส่วนที่เหลือให้นำส่งเข้ากองทุน

มาตรา ๒๓ เงินรายได้ที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหักเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อบริหารระบบการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ส่วนที่เหลือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปใช้จ่ายเพื่อการจัดการมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบตน ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจนำเงินรายได้ดังกล่าวไปใช้เพื่อจัดให้มีและดำเนินการหรือบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือกำจัดของเสียรวมที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบก็ได้

มาตรา ๒๔ เพื่อสนับสนุนและติดตามผลการจัดการมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชน และรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตนเพื่อประกาศหรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในเขตพื้นที่นั้นทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง รวมทั้งจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินที่ได้รับจัดสรรตามมาตรา ๒๒ เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

มาตรา ๒๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษใดจัดส่งน้ำเสีย หรือของเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการของตนไปรับการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ประกอบกิจการให้บริการบำบัดน้ำเสียรวมหรือกำจัดของเสียรวมในเขตการนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยชำระค่าบริการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน หรือผู้ประกอบกิจการดังกล่าวแล้ว มีสิทธิได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระภาษีที่เรียกเก็บตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ อีก

มาตรา ๒๖ ผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกามีหน้าที่ต้องเสียภาษีเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บภาษี และการจัดการเงินรายได้จากภาษีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๗ เงินรายได้ที่ได้จากการจัดเก็บภาษีตามมาตรา ๒๖ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายแก่หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการบริหารระบบการจัดเก็บภาษีนั้น ส่วนที่เหลือให้นำส่งเข้ากองทุนและนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และสัดส่วนของการจัดสรรเงินรายได้ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๑๖ มีหน้าที่ต้องเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ได้ยื่นแบบรายการเสียภาษีภายในกำหนดเวลา ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการเสียภาษี แต่จำนวนภาษีที่ต้องชำระขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่ชำระขาดไปนั้น

เบี้ยปรับตามวรรคหนึ่งอาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรี ระเบียบดังกล่าวนี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๑๖ ไม่ชำระภาษี หรือชำระภาษีไม่ครบตามจำนวนที่ต้องชำระ หรือไม่ชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด นอกจากจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของจำนวนเงินภาษีที่ค้างชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่ง ไม่

ว่าภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งนั้นจะเกิดจากการประเมินหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล

มาตรา ๓๐ เบี้ยปรับตามมาตรา ๒๘ และเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๙ ให้ถือเป็นเงินภาษีใน ส่วนนี้ ด้วยและให้นำส่งเข้ากองทุน

ส่วนที่ ๓

ค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษ

มาตรา ๓๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรับผิดชอบในการ จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวม หรือการบริการสาธารณะอื่นใดที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการสิ่งแวดล้อม มีอำนาจจัดเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษจากเจ้าของหรือผู้ ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการดังกล่าว

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียม ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออก โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประกาศ หรือข้อกำหนดของหน่วยงานผู้รับผิดชอบแล้วแต่กรณี

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคสอง ให้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระบบ บำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือการบริการสาธารณะดังกล่าวด้วย

มาตรา ๓๒ ค่าธรรมเนียมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้ในส่วนนี้ให้เป็นรายได้ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔

ภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์

มาตรา ๓๓ เพื่อควบคุมและส่งเสริมให้ประชาชนลดการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นอันตรายต่อ สุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้บริโภครผลิตภัณฑ์มีหน้าที่เสียภาษี ผลิตภัณฑ์

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บภาษี และการจัดการเงินรายได้จากภาษีตามวรรค หนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๔ เพื่อส่งเสริมการลดปริมาณของเสียและการจัดการของเสียที่เกิดจากผลิตภัณฑ์ ที่ใช้แล้วอย่างถูกต้องและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้บริโภคร ผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียม ผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการหรือจัดระบบรวบรวมหรือรับคืนผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและการจัดการเงินรายได้จาก ค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศหรือกำหนดประเภทของผลิตภัณฑ์ที่จะเรียกเก็บภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๓๓ และ มาตรา ๓๔

มาตรา ๓๖ ในการเก็บภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๓๓ และ มาตรา ๓๔ คณะกรรมการอาจกำหนดให้เรียกเก็บจากผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ก็ได้

มาตรา ๓๗ ให้กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร และกรมสรรพากร มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้บริโภคตามลำดับ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

เงินภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่จัดเก็บได้ในส่วนนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินและให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามสัดส่วนที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ส่วนที่เหลือให้นำส่งเข้ากองทุน

มาตรา ๓๘ ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๓๓ และผู้มีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๓๔ มีหน้าที่ต้องเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่ได้ยื่นแบบรายการเสียภาษีหรือชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีหรือค่าธรรมเนียม
- (๒) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการเสียภาษีหรือชำระค่าธรรมเนียม แต่จำนวนภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ชำระขาดไปนั้น

เบี้ยปรับตามวรรคหนึ่งอาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ระเบียบดังกล่าวนี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ไม่ชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียม หรือชำระไม่ครบตามจำนวนที่ต้องชำระ หรือไม่ชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด นอกจากจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของจำนวนภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีหรือค่าธรรมเนียมจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษีหรือค่าธรรมเนียม แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียหรือนำส่งแล้วแต่กรณี ไม่ว่าภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียหรือนำส่งนั้นจะเกิดจากการประเมินหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล

มาตรา ๔๐ เบี้ยปรับตามมาตรา ๓๘ และเงินเพิ่มตามมาตรา ๓๙ ให้ถือเป็นเงินภาษีหรือค่าธรรมเนียมในส่วนนี้ด้วยและให้นำส่งเข้ากองทุน

มาตรา ๔๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วและการจัดการของเสีย รวมทั้งการจัดระบบรวบรวมหรือรับคืนผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการจัดการผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว การจัดการของเสีย และการจัดระบบรวบรวมหรือรับคืนผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๕

การวางประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๒ ผู้ใดประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ดังต่อไปนี้ มีหน้าที่วางพันธบัตร หรือเงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน เพื่อประกันว่าตนจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย หรือทรัพย์สินที่เป็นของรัฐและบุคคลอื่น

(๑) การประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(๒) การบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๓) การกำจัดมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๔) การขุดดินและถมดินตามกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน

(๕) กิจการอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๓ รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน สำหรับกิจการตามมาตรา ๔๒ ซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของตน

ในการออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงขนาดของกิจการหรือกิจกรรมที่กำหนดให้ต้องประกันความเสี่ยง ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่สิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของมนุษย์ และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อเยียวยาความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมและบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบ รวมทั้งการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ที่ประกอบกิจการให้กลับสู่สภาพเดิม

มาตรา ๔๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือ

สัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน สำหรับกิจการตามมาตรา ๔๒ ซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของตน

อำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่แจ้งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อนการประกอบกิจการ ในกรณีดังกล่าว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งก่อนออกไปรับแจ้งก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๓ วรรคสองมาใช้บังคับกับการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๓ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๔๕ การวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินในกิจการตามมาตรา ๔๒ ต้องกระทำก่อนการเริ่มประกอบกิจการ และเมื่อการประกอบกิจการสิ้นสุดลง ผู้ประกอบกิจการมีสิทธิได้รับหลักประกันคืนพร้อมดอกผล

สำหรับกิจการที่ดำเนินอยู่แล้วก่อนกฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้ผู้ประกอบกิจการวางพันธบัตรเงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน เมื่อต่อใบอนุญาตประกอบกิจการ

มาตรา ๔๖ หากผู้ประกอบกิจการตามมาตรา ๔๒ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการนั้น หรือฝ่าฝืนกฎหมายจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าการดังกล่าวจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของตนหรือไม่ก็ตาม ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจยึดพันธบัตรหรือเงินประกันความเสี่ยงพร้อมดอกผล หรือเรียกร้องจากธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ค้ำประกันแล้วแต่กรณี ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน

หากการยึดพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือการเรียกร้องจากธนาคารหรือสถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง เป็นการยึดหรือเรียกร้องเพียงบางส่วน ให้ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่วาง พันธบัตร เงินประกันความเสี่ยงหรือสัญญาค้ำประกันให้เต็มตามจำนวนที่กำหนด

พันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง และหลักประกันตามวรรคหนึ่งที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบได้ยึดหรือเรียกร้อง ให้ใช้สำหรับเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการที่วางประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมนั้น

การยึดพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือการเรียกร้องจากธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ค้ำประกันตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของรัฐหรือบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการประกอบกิจการดังกล่าวในอันที่จะเรียกค่าเสียหายสำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินในพันธบัตรเงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันที่ถูกยึดหรือเรียกร้องไปแล้ว

ส่วนที่ ๖

การซื้อขายสิทธิการใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรือ สิทธิการปล่อยมลพิษ

มาตรา ๔๗ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการจำกัดปริมาณมลพิษโดยรวม คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณากำหนดให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบใช้ระบบการซื้อขายสิทธิการใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิทธิการปล่อยมลพิษได้-

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งการกระจายสิทธิเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่เห็นสมควร หน่วยงานผู้รับผิดชอบอาจเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อขอความเห็นชอบในการนำระบบการซื้อขายสิทธิตามที่บัญญัติในส่วนนี้ไปใช้บังคับกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มลพิษ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทใด หรือในท้องที่ใดได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ระบบการซื้อขายสิทธิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๗

มาตรการสนับสนุนและส่งเสริม

มาตรา ๔๙ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการควบคุมมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หน่วยงานผู้รับผิดชอบอาจเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้คำแนะนำในการใช้มาตรการสนับสนุนและส่งเสริมดังต่อไปนี้กับกิจการหรือกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของตน

(๑) ให้เงินอุดหนุนหรือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่ลดการใช้ทรัพยากร ซึ่งรวมถึงการผลิตพลังงานทดแทน มาตรการประหยัดพลังงาน และการรวบรวมผลิตภัณฑ์ใช้แล้วเพื่อหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่

(๒) การลดภาษีการปล่อยมลพิษที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๖ ของพระราชบัญญัตินี้ให้แก่บุคคลที่บำบัดมลพิษจนได้มาตรฐานสูงกว่าที่กฎหมายกำหนดก่อนปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

(๓) ให้เงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรในการทำเกษตรกรรมที่ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม

(๔) มาตรการสนับสนุนอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มิมีกฎหมายอื่นให้อำนาจแก่หน่วยงานผู้รับผิดชอบใช้มาตรการสนับสนุนและส่งเสริมตามมาตรา ๔๙ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นนั้นได้ หากไม่มีกฎหมายอื่นให้อำนาจไว้ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้มาตรการสนับสนุนและส่งเสริมในส่วนนี้ให้เป็นไป
ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๓
การจัดการเงินรายได้
ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๕๑ บทบัญญัติในหมวดนี้ใช้บังคับกับบรรดาเงินภาษีและค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้
ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ส่วนที่ ๒
กองทุนภาษีและค่าธรรมเนียมสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๕๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนภาษีและค่าธรรมเนียมสิ่งแวดล้อม”
ในกระทรวงการคลัง

ให้กองทุนตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือ
รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และรายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้
แผ่นดิน

มาตรา ๕๓ ให้กองทุน ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินรายได้ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐
- (๓) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๔) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๕) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (๖) เงินอื่น ๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๕๔ ให้กองทุนมีสำนักงานใหญ่ ณ กรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใกล้เคียง และ
อาจมีสำนักงานในจังหวัดอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๕ กิจการของกองทุนไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมาย
ว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม
และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของกองทุนต้องได้รับประโยชน์

ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๕๖ ให้กองทุนมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๔ อันรวมถึงอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำการนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (๓) หาประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
- (๔) เผยแพร่ข้อมูล และประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากมลพิษ และของเสียอันตรายที่เกิดจากผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว รวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของมนุษย์
- (๕) กระทำการอื่นใดในบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๕๗ เพื่อเอื้ออำนวยให้มีการจัดสรรเงินกองทุนสำหรับอุดหนุนหรือให้กู้ยืมในกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แยกเงินกองทุนตามมาตรา ๕๓ ออกเป็นบัญชีตามที่มาของเงินรายได้ที่ได้จากภาษีหรือค่าธรรมเนียมหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค

การจัดการเงินกองทุนในแต่ละบัญชีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๘ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

- (๑) อุดหนุนหรือให้กู้ยืมแก่โครงการควบคุมหรือลดการปล่อยมลพิษซึ่งเสนอโดยหน่วยงานรัฐ และผู้ประกอบการภาคเอกชน
- (๒) อุดหนุนโครงการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษและการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสนอโดยหน่วยงานรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม
- (๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการของเสียและการจัดการผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว รวมทั้งการจัดระบบรวบรวมหรือรับซื้อคืนผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว
- (๔) เป็นเงินช่วยเหลือหรือให้กู้ยืมแก่กิจการนำของเสียกลับมาใช้ซ้ำ หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ หรือนำกลับมาใช้อีก
- (๕) อุดหนุนกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เสนอโดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบ
- (๖) เป็นค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่สูญหายหรือได้รับความเสียหายจากการทำลายหรือจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ
- (๗) ชดเชยผู้เสียหายหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ

(๘) เป็นเงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรในการทำเกษตรกรรมที่ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม

(๙) เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเบี้ยประชุมกรรมการและอนุกรรมการ และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการและอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) ประกาศและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจการของกองทุน

(๑๑) ใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

(๑๒) อุดหนุนหรือใช้จ่ายในกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามที่คณะกรรมการกำหนด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินในแต่ละบัญชี รวมทั้งสัดส่วนของการใช้จ่ายเงินเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๕๙ ให้แต่ละบัญชีของกองทุนตามมาตรา ๕๗ มีผู้จัดการกองทุนเพื่อบริหารจัดการเงินในบัญชีให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และที่มาของเงินภาษีและค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บและจัดสรรไว้ในบัญชีดังกล่าว

ส่วนที่ ๓

การบริหารจัดการกองทุน

มาตรา ๖๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนภาษีและค่าธรรมเนียมสิ่งแวดล้อม” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นจำนวนไม่เกินสิบคนเป็นกรรมการ ในจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีผู้แทนภาคอุตสาหกรรม ผู้แทนภาคบริการ ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการเงินและการจัดการ และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๖๑ คณะกรรมการกองทุนตามมาตรา ๖๐ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์ที่ผู้จัดการกองทุนจัดทำตามมาตรา ๖๖ (๒)

(๒) เสนอแผนยุทธศาสตร์ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการกองทุนแล้วต่อ

คณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) พิจารณาอนุมัติแผนดำเนินงาน งบประมาณประจำปี และคู่มือการปฏิบัติงานที่ผู้จัดการกองทุนเสนอ

(๔) พิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งผู้จัดการกองทุน

(๕) พิจารณากำหนดขนาดและมูลค่าของโครงการที่ผู้จัดการกองทุนมีอำนาจพิจารณาอนุมัติ

(๖) พิจารณาอนุมัติโครงการที่ผู้จัดการกองทุนไม่มีอำนาจอนุมัติ

- (๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบแก่รายงานตามมาตรา ๖๖ (๖) ที่เสนอโดยผู้จัดการกองทุน
 (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่จำเป็นและเห็นสมควรเพื่อให้การบริหารเงินกองทุนเป็นไปตาม

พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๒ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และ
 มาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับการแต่งตั้ง การดำรงตำแหน่ง การประชุม และการปฏิบัติหน้าที่ของ
 คณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๖๓ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจแต่งตั้งให้สถาบันการเงิน หรือนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ได้รับ
 อนุญาตจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นผู้จัดการ
 กองทุน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ และบริหารจัดการเงินกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ
 พระราชบัญญัตินี้

คุณสมบัติของผู้จัดการกองทุน การคัดเลือก การแต่งตั้ง เงื่อนไขการจ้าง การทำสัญญาจ้าง
 และการพ้นจากตำแหน่งของผู้จัดการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๖๔ ให้ผู้จัดการกองทุนตามที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งตามมาตรา ๖๓ มีสิทธิ
 ได้รับความตอบแทนสำหรับการบริหารจัดการเงินกองทุน

หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราค่าตอบแทนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๖๕ สถาบันการเงิน หรือนิติบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๖๓
 จะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียอย่างมีนัยยะสำคัญในกิจการหรือโครงการที่ขอรับการสนับสนุนจากกองทุน
 หรือประกอบกิจการอุตสาหกรรมหรือกิจการอื่นใดที่ต้องเสียภาษีสิ่งแวดล้อมภาษีผลิตภัณฑ์หรือ
 ค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

การมีส่วนได้เสียอย่างมีนัยยะสำคัญตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๖๖ ผู้จัดการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามกฎหมายและวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๒) จัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนดำเนินงาน งบประมาณประจำปี และคู่มือการปฏิบัติงาน

ในการบริหารจัดการกองทุนเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกองทุน

(๓) ประกาศ และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจการของกองทุน และรับข้อเสนอโครงการจาก

บุคคลหรือหน่วยงานที่มีสิทธิขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุน

(๔) ประเมินข้อเสนอโครงการและอนุมัติการให้เงินอุดหนุนหรือเงินกู้แก่โครงการหรือ

กิจกรรมได้ตามขนาดและภายในวงเงินที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

(๕) ติดตามการดำเนินงานของโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับเงินอุดหนุนหรือเงินกู้จาก

กองทุน

(๖) จัดทำรายงานทุกไตรมาส และรายงานประจำปี เพื่อเสนอและขอความเห็นชอบจาก

คณะกรรมการกองทุน

(๗) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย และบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของกองทุน

(๘) กระทำการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

จากคณะกรรมการกองทุน

มาตรา ๖๗ ในกรณีมีความจำเป็นหน่วยงานรัฐอาจเสนอโครงการหรือกิจกรรมเพื่อขอการสนับสนุนจากเงินกองทุนได้

มาตรา ๖๘ ในการพิจารณาให้การสนับสนุนแก่ข้อเสนอโครงการตามมาตรา ๖๖ (๕) ให้ผู้จัดการกองทุนมีอำนาจตรวจสอบและวิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงการ และให้ความเห็นชอบแก่โครงการตามขนาดและภายในวงเงินตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๖๙ การบัญชีของกองทุนให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๗๐ คณะกรรมการกองทุนต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และพัสดุของกองทุน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๑ ให้ผู้จัดการกองทุนจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุลและบัญชีทำการ ส่งให้ผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของกองทุน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึกรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของกองทุน สอบถามผู้จัดการ ผู้ตรวจสอบภายใน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุน และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของกองทุนเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๗๒ ให้ผู้จัดการกองทุนจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการกองทุนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นปีบัญชี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งงบการเงิน และรายงานของผู้สอบบัญชี

ส่วนที่ ๔

การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

มาตรา ๗๓ ให้มีคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีโดยการเสนอแนะของรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการเงินและการจัดการหรือส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินผลจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน

ให้คณะกรรมการประเมินผลแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรเป็นเลขานุการ

มาตรา ๗๔ คณะกรรมการประเมินผลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ประเมินผลด้านนโยบายและการกำหนดกิจกรรมของกองทุน
- (๒) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๓) รายงานผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการในทุกรอบปี
- (๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามที่

คณะกรรมการมอบหมาย

ให้คณะกรรมการประเมินผลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลได้

มาตรา ๗๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประเมินผล และคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๗๔ โดยอนุโลม

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร และหลักฐานใด ๆ เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา แต่ต้องใช้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือนั้น
- (๒) เข้าไปในอาคาร สถานที่ เขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ และตรวจสอบสภาพของแหล่งกำเนิดมลพิษ การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย เครื่องจักร อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ หรือนำวัสดุปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือดำเนินการอื่นใดที่จำเป็น เพื่อให้ทราบว่าผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้ดำเนินการถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องกระทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์

ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่ยังดำเนินการดังกล่าวไม่แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ก็ให้กระทำต่อไปได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา นี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๗๗ บรรดาบัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ตามมาตรา ๗๖ (๑) ที่เกี่ยวกับการเสียภาษีหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จ พร้อมกับรับรองความถูกต้องและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา ๗๘ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องต้องจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรา นี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

มาตรา ๗๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๖ (๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๘๐ ผู้ได้รับหนังสือแจ้งผลการประเมินภาษีสิ่งแวดล้อม ภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ต้องชำระตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นประธาน ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา นี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๑ การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๐ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการ

ไม่มาประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มียกเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘๒ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง

บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๘๓ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอนการประเมินหรือแก้การประเมิน หรือให้ผู้อุทธรณ์เสียภาษีสิ่งแวดล้อม ภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นหรือลดลงได้

มาตรา ๘๔ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย คำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ถือเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๔ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๕ เมื่อมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๓ แล้ว ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๘๖ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๓ และการอุทธรณ์ต่อศาลตามมาตรา ๘๕ ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือผู้บริหารท้องถิ่นแล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร จะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่ยอธิตีหรือผู้ซึ่งยอธิตีมอบหมายหรือผู้บริหารท้องถิ่นได้มีคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีตามมาตรา ๘๖ไว้แล้ว ถัดต่อมาเมื่อพบเหตุการณ์ปรากฏว่าได้มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษี หรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจจะกระทำการโอน ขาย จำหน่าย หรือยกย้ายทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด ยอธิตีหรือผู้ซึ่งยอธิตีมอบหมายหรือผู้บริหารท้องถิ่นแล้วแต่กรณีมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

หมวด ๖

การบังคับชำระภาษีค้าง

มาตรา ๘๘ ทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีสิ่งแวดลอม ภาษีผลิตภณฑและค่าธรรมเนียมผลิตภณฑที่ค้างชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมดังกล่าวอาจถูกยึด และขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ค้าง โดยให้อธิตีหรือผู้ซึ่งยอธิตีมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึดและขายทอดตลาดได้โดยมิต้องขออำนาจศาล

การยึดทรัพย์สินจะกระทำได้อต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสิ่งแวดลอม ภาษีผลิตภณฑและค่าธรรมเนียมผลิตภณฑชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ค้างภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่ผู้ค้างชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๘๘ เรียกร้องต่อบุคคลภายนอกให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ให้อธิตีหรือผู้ซึ่งยอธิตีมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสืออายัดสิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดยสั่งให้ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคลภายนอกนั้นไม่ให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซึ่งค้างชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมแล้วแต่กรณี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง

ในกรณีที่บุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดนั้นปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตน ให้กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือกรมสรรพากรแล้วแต่กรณีฟ้องเป็นคดีต่อศาล แต่ทั้งนี้คำสั่งห้ามชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งยังคงมีผลอยู่จนกว่าศาลจะพิพากษาเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๙๐ การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ค้างตามหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด และขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีหรือค่าธรรมเนียม ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่ก็ให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๙๒ เมื่อได้มีการยึดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึดและค่าภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งถอนคำสั่งยึดนั้น

เมื่อได้มีการอายัดสิทธิเรียกร้องไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการอายัดและค่าภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระตามหมวดนี้โดยครบถ้วนก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้รับชำระเงินจากบุคคลภายนอก หรือก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ได้ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งถอนคำสั่งอายัดนั้น

มาตรา ๙๓ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม ภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้มีหน้าที่ชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมดังกล่าวค้างชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมแล้วแต่กรณี ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมดังกล่าวที่ค้างชำระ เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีหรือค่าธรรมเนียม โดยมีต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด หรืออายัด ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๘ ถึงมาตรา ๙๒ มาใช้บังคับกับการยึด อายัด และขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๙๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๕ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีหรือค่าธรรมเนียมเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีหรือค่าธรรมเนียม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๖ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ ทำหรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง หรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีหรือชำระค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๖ (๑) หรือขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๖ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการของนิติบุคคลนั้น หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำผิดนั้น

มาตรา ๙๙ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านกฎหมายจำนวนสามคน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความผิดตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษถึงจำคุก และเมื่อผู้ต้องหาได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสี่และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้ส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

อัตราภาษีและค่าธรรมเนียม

- (๑) ภาษีมลพิษทางน้ำ
ปีละ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อตันของปริมาณมลพิษ
- (๒) ภาษีมลพิษทางอากาศ
ปีละ ๒,๕๐๐ บาทต่อตันของปริมาณมลพิษ
- (๓) ภาษีนักท่องเที่ยว
ร้อยละ ๑๕ ของราคาค่าโดยสาร หรือ ๑,๐๐๐ บาทต่อคน
- (๔) ภาษีผลิตภัณฑ์หรือค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์
ร้อยละ ๑๕ ของราคาผลิตภัณฑ์ หรือ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อหน่วยผลิตภัณฑ์
- (๕) ภาษีหรือค่าธรรมเนียมอื่น ๆ
ร้อยละ ๑๕ ของราคา หรือ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อหน่วยของปริมาณมลพิษ

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา การจัดเก็บภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำ
จากค่าบีโอดี และปริมาณสารแขวนลอย

พ.ศ. ....

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจัดเก็บภาษีการ
ปล่อยมลพิษทางน้ำจากค่าบีโอดีและปริมาณสารแขวนลอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ....
อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และ มาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำ ได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ
เงื่อนไข และอัตราการจัดเก็บภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำจากค่าบีโอดี และปริมาณสารแขวนลอย
พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้
“โรงงาน” หมายความว่า โรงงานจำพวกที่ ๑ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และให้
หมายความรวมถึงกิจการให้บริการบำบัดน้ำเสียรวมในเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรงงาน และนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม

“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า แหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการระบายน้ำทิ้งตาม
กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โรงงานจำพวกที่ ๑ และจำพวกที่
๒ ตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน และให้หมายความรวมถึงกิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่ง
ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นๆ

“เขตประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เขตประกอบการอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“นิคมอุตสาหกรรม” หมายความว่า นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนภาษีและค่าธรรมเนียมสิ่งแวดล้อม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับนโยบายการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๒) นายกองค้การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๔) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๕) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างอื่น นอกเหนือจาก (๑) ถึง (๕) ข้างต้นที่ได้รับการประกาศกำหนดให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น สำหรับในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกฤษฎีกานี้

“เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” หมายความว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

“หน่วยงานรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“ปีภาษี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

“รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมโรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับโรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

หลักการจัดเก็บภาษี และอัตราภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำ

มาตรา ๖ การประเมินภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำให้คิดจากปริมาณมลพิษในน้ำทิ้งที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าบีโอดี (Biochemical Oxygen Demand)
- (๒) ปริมาณสารแขวนลอย (Total Suspended Solids)

มาตรา ๗ ผู้ประกอบกิจการโรงงานและเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามประเภทและขนาดที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดมีหน้าที่ต้องเสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๘ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับการปล่อยมลพิษทางน้ำตามมาตรา ๗ ให้ถือว่าเกิดขึ้นเมื่อระบายน้ำทิ้งที่มีมลพิษดังกล่าวจากโรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งโรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น

มาตรา ๙ เขตประกอบการอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมใดได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมเพื่อให้บริการบำบัดน้ำเสียแก่โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมนั้น และผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมดังกล่าวได้ส่งน้ำเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการของตนไปรับบริการบำบัดน้ำเสียรวมโดยชำระค่าบริการแล้ว ให้ผู้ประกอบกิจการให้บริการบำบัดน้ำเสียรวมในเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมนั้นแล้วแต่กรณีมีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๗ โดยโรงงานที่ได้ชำระค่าบริการบำบัดน้ำเสียแล้วไม่ต้องเสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๐ ในเขตท้องที่ใดที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมซึ่งดำเนินการ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องโดยให้บริการบำบัดน้ำเสียแก่แหล่งกำเนิดมลพิษ

ที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่นั้น ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ส่งน้ำเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการของตนไปทำการบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสยรวมดังกล่าว โดยชำระค่าบริการแล้ว มีสิทธิได้รับยกเว้น ไม่ต้องเสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำที่เรียกเก็บตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๑ ผู้ประกอบกิจการ โรงงานและเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีน้ำที่ต้องเสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามมาตรา ๘ ต้องติดตั้งเครื่องวัดอัตราการไหลของน้ำทิ้งที่เกิดจากการประกอบกิจการและแหล่งกำเนิดมลพิษของตน

มาตรา ๑๒ ในการกำหนดประเภทและขนาดของโรงงานที่ต้องเสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามมาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแบ่งโรงงานออกเป็น โรงงานขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตามปริมาณน้ำทิ้งที่ระบายออกมาจากโรงงาน

มาตรา ๑๓ ในการกำหนดประเภทและขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องเสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามมาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแบ่งแหล่งกำเนิดมลพิษออกเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแบ่งแหล่งกำเนิดมลพิษตามขนาดในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

มาตรา ๑๔ การเก็บภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำให้แบ่งออกเป็นสองอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราคงที่ (Fixed Fee)
- (๒) อัตราแปรผันตามปริมาณน้ำทิ้ง (Variable Fee)

มาตรา ๑๕ ผู้ประกอบกิจการ โรงงานและเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่ม โรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดเล็กและขนาดกลางแล้วแต่กรณี มีหน้าที่ต้องเสียภาษีในอัตราคงที่ดังต่อไปนี้

- (๑) โรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดเล็ก ให้เสียภาษีขั้นต่ำในอัตรา ๑,๐๐๐ บาทต่อปี แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาทต่อปี
- (๒) โรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดกลาง ให้เสียภาษีขั้นต่ำในอัตรา ๓,๐๐๐ บาทต่อปี แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี

การกำหนดอัตราภาษีที่โรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษต้องชำระไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำและไม่เกินอัตราขั้นสูงในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำหนดโดยกฎกระทรวง ทั้งนี้จะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภท ขนาด หรือปริมาณน้ำทิ้งของโรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือจะกำหนดให้โรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษใดต้องเสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำโดยคิดเฉพาะจากค่าบีโอดีหรือจากปริมาณสารแขวนลอยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างก็ได้

มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบกิจการ โรงงานขนาดใหญ่และเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดใหญ่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีในอัตราแปรผันตามปริมาณมลพิษในน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษของตน โดยให้คิดในอัตราไม่ต่ำกว่า ๒,๕๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อตันของค่าบีโอดี และต่อตันของปริมาณสารแขวนลอย

ให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสองมาใช้บังคับกับการกำหนดให้โรงงานหรือแหล่งกำเนิดมลพิษต้องเสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพของท้องถิ่นบางแห่งหรือทั่วไป รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตรา หรือยกเว้นภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง que เรียกเก็บตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดอัตราหรือยกเว้นภาษี การยกเลิกหรือแก้ไขการลดอัตราหรือยกเว้นภาษี ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำ

มาตรา ๑๘ ในหมวดนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

ส่วนที่ ๑

โรงงาน

มาตรา ๑๕ ผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่ระบายน้ำทิ้งจากการประกอบกิจการของตน ออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้ง โรงงานของตนมีหน้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่ประกอบกิจการ โรงงานอยู่ก่อนพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ
- (๒) ในกรณีเริ่มประกอบกิจการ โรงงานหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้ว ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำภายในสามสิบวันก่อนเริ่มประกอบกิจการ โรงงาน

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการ โรงงานมีโรงงานหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายโรงงาน

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่มีโรงงานตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ณ กรมสรรพสามิต

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการ โรงงานมีโรงงานตั้งอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงงานนั้นตั้งอยู่

ผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่มีโรงงานหลายแห่ง อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อขอจดทะเบียนรวม ณ สถานที่ที่กำหนดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองในท้องที่ซึ่งสถานประกอบกิจการของตนตั้งอยู่ เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพิจารณาเห็นสมควร จะอนุญาตตามคำร้องก็ได้

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้ประกอบกิจการ โรงงานได้ยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำโดยถูกต้องแล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำให้

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องแสดงใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ตั้ง โรงงาน เว้นแต่อยู่ในระหว่างการขอรับใบแทนใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อย

มลพิษทางน้ำต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำไว้เดิมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำระค่าในสาระสำคัญหรือการสูญหาย และให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบแทนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำ ให้ถือเป็นใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำ

มาตรา ๒๔ เมื่อผู้ประกอบการโรงงานประสงค์จะย้ายโรงงาน ให้แจ้งย้ายโรงงาน ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำไว้เดิมก่อนวันย้ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เมื่อผู้ประกอบการโรงงานย้ายโรงงานแล้ว ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำสำหรับโรงงานแห่งใหม่ และให้นำมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ เมื่อผู้ประกอบการโรงงานจะเลิกหรือโอนกิจการ ให้แจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำไว้ก่อนวันเลิกหรือโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้ยื่นใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ได้แจ้งเลิกหรือโอนกิจการนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หยุดประกอบการ

ให้ผู้รับโอนกิจการยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับโอนกิจการ และให้ประกอบการต่อเนื่องได้ในระหว่างรอรับใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำ ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานตาย ถ้าทายาทประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามมาตรา ๒๐ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการโรงงานตาย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๒๗ เพื่ออำนวยความสะดวกและประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมจังหวัดจัดส่งรายชื่อและที่อยู่ของโรงงานที่ระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อมให้แก่กรมสรรพสามิตหรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงงานตั้งอยู่ พร้อมทั้งจัดส่งข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดเกี่ยวกับปริมาณน้ำทิ้งและผลวิเคราะห์ค่าบีโอดีและปริมาณสารแขวนลอยของโรงงานเหล่านั้น

มาตรา ๒๘ ให้กรมสรรพสามิตหรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ในท้องถิ่นแล้วแต่กรณี นำข้อมูลการจดทะเบียนตามมาตรา ๒๐ เปรียบเทียบกับรายชื่อและที่อยู่ของโรงงานที่ได้รับตามมาตรา ๒๗ เพื่อจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชกฤษฎีกานี้ รวมทั้งต้องจัดทำระบบฐานข้อมูลภาษีเพื่อใช้งานร่วมกันกับหน่วยงานรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๒

แหล่งกำเนิดมลพิษ

มาตรา ๒๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชกฤษฎีกานี้มีหน้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับกับการจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามมาตรา นี้โดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำต่อพนักงานส่วนท้องถิ่น ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่

เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษยื่นคำขอจดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำโดยถูกต้องแล้ว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายออกใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำให้

มาตรา ๓๑ ให้นำมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งเป็นผู้จดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำในส่วนนี้โดยอนุโลม เว้นแต่การยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามมาตรา ๒๓ การแจ้งการย้ายสถานประกอบการกิจการตามมาตรา ๒๔ และการแจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามมาตรา ๒๕ ให้ยื่นหรือแจ้งต่อพนักงานส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำฐานข้อมูลทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำและระบบการจัดเก็บภาษีที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ เพื่อใช้ในการประสานงานกับหน่วยงานรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีสถานที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่นั้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

หมวด ๓

การประเมิน การยื่นแบบรายการและการชำระภาษี และการอุทธรณ์ภาษีของผู้ประกอบการโรงงาน

มาตรา ๓๓   ในหมวดนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

มาตรา ๓๔   ให้ผู้ประกอบการ โรงงานตามประเภทและขนาดที่รัฐมนตรี
ผู้รับผิดชอบกำหนดยื่นแบบประเมินภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
พร้อมเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน อ
กรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในท้องที่ซึ่งโรงงานนั้นตั้งอยู่

ในกรณีที่โรงงานตามวรรคหนึ่งเป็นโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลาง ให้ยื่นแบบประเมิน
ปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่โรงงานตามวรรคหนึ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ให้ยื่นแบบประเมินภาษีตาม
ปริมาณมลพิษในน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน โดยคิดตามค่าบีโอดีหรือปริมาณสารแขวนลอย
อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างภายในระยะเวลาตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด แต่ต้อง
ไม่น้อยกว่าปีละสองครั้ง

มาตรา ๓๕   ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานตรวจสอบความถูกต้องของ
แบบประเมินภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำที่ผู้ประกอบการ โรงงานยื่นตามมาตรา ๓๔ หากเห็นว่า
การประเมินภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำเป็นไปโดยถูกต้องแล้ว ให้ออกใบรับรองความถูกต้องของ
การประเมินภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดเพื่อให้ผู้ประกอบการ โรงงานดำเนินการชำระภาษีต่อ
เจ้าพนักงานสรรพสามิตตามมาตรา ๓๘ ต่อไป

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานส่งสำเนา
ใบรับรองความถูกต้องของการประเมินภาษีให้แก่กรมสรรพสามิตหรือสรรพสามิตพื้นที่ด้วย
แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๖ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ โรงงานและประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานตามพระราชกฤษฎีกานี้ รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบอาจกำหนดให้การปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ สามารถกระทำผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรืออื่นแบบด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานพิจารณาเห็นว่า มีข้อผิดพลาดในแบบประเมินภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำที่ผู้ประกอบการ โรงงานยื่นตามมาตรา ๓๔ ซึ่งทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบ ประเมินหรือในเอกสารอื่นที่ยื่นประกอบแบบประเมิน และกำหนดจำนวนภาษีที่ต้องจ่ายพร้อมกับ ออกใบรับรองเพื่อให้ผู้ประกอบการ โรงงานยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีตามมาตรา ๓๘ ต่อไป

มาตรา ๓๘ เมื่อเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานออกใบรับรองความถูกต้อง ของการประเมินภาษีให้ตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ แล้ว ให้ผู้ประกอบการ โรงงานยื่นแบบ รายการเพื่อชำระภาษีสำหรับปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนดภายใน เดือนมีนาคมทุกๆปี

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์การประเมินภาษีตามมาตรา ๔๔ เมื่อได้มีคำ วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้ว ให้ผู้อุทธรณ์ชำระภาษี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๔๐ การยื่นแบบเพื่อชำระภาษีตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ให้กระทำ ณ กรมสรรพสามิต หรือสรรพสามิตพื้นที่ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ได้จดทะเบียนผู้เสียภาษีการปล่อยมลพิษ ทางน้ำไว้ตามมาตรา ๑๕

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ โรงงานที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามพระราช กฤษฎีกานี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจกำหนดให้การยื่นแบบรายการภาษีเพื่อชำระภาษี ตามวรรคหนึ่งสามารถกระทำผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรืออื่นแบบด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ก็ได้

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีการควบหรือโอนกิจการ โรงงาน ให้ผู้ประกอบการ โรงงาน อันได้ตั้งขึ้น โดยการควบเข้ากัน หรือผู้ประกอบการ โรงงานที่รับโอนกับผู้ประกอบการ

โรงงานเดิมรับผิดชอบร่วมกันในการชำระภาษีของกิจการเดิมที่ความเข้ากันหรือกิจการที่โอนนั้นแล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการ โรงงานซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถึงแก่ความตาย เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครอง ทรัพย์สินมรดก ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณีมีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีแทน

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการ โรงงานซึ่งเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการ โดยมีการชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและกรรมการผู้อำนวยการหรือผู้จัดการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิกกิจการ มีหน้าที่ร่วมกันในการยื่นแบบรายการพร้อมกับชำระภาษี

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการ โรงงานซึ่งเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการ โดยไม่มีการชำระบัญชี ให้บุคคลผู้มีอำนาจจัดการมีหน้าที่ยื่นแบบรายการพร้อมกับชำระภาษี

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบกิจการ โรงงานมีสิทธิอุทธรณ์การแก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบประเมินและการกำหนดจำนวนภาษีที่ต้องชำระตามมาตรา ๓๗ ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๕ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

อุทธรณ์ให้ยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมจัดส่งหลักฐานการตรวจวัดน้ำทิ้งที่ดำเนินการ โดยหน่วยงานหรือองค์กรเอกชนที่ได้รับการรับรองและขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

มาตรา ๔๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภาษีการปล่อยมลพิษ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งข้าราชการสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๖ การประชุมของคณะกรรมการตามมาตรา ๔๕ ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการ ไม่มาประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้น ได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๗ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการวินิจฉัยอุทธรณ์ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง

บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย และให้รายงานผลปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๐ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ และเพิกถอนการแก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบประเมินและการกำหนดจำนวนภาษีตามมาตรา ๓๗ ของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานได้ และให้แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ ในกรณีที่สั่งไม่รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มาตรา ๕๑ เมื่อมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา ๕๐ โดยฟ้องต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

การฟ้องคดีเกี่ยวกับการประเมินภาษีตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ แล้ว

มาตรา ๕๒ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๔ และการอุทธรณ์ต่อศาลตามมาตรา ๕๑ ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อ

อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมาย ถ้าอธิบดีกรมสรรพสามิต พิจารณาเห็นสมควร จะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้ หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมสรรพสามิต มอบหมายได้มีคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีตามมาตรา ๕๒ ไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษี อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมสรรพสามิต มอบหมายมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดว่าให้เพิกถอนการแก้ไขเพิ่มเติม รายการในแบบประเมินและการกำหนดจำนวนภาษีตามมาตรา ๑๗ หากปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ ชำระภาษีไว้เกินกว่าที่ตนเองมีหน้าที่ต้องเสีย ให้อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรม สรรพสามิตมอบหมายสั่งคืนเงินภาษีที่ชำระไว้เกินโดยมีชักช้า พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของจำนวนเงินที่ได้รับคืน โดยไม่คิดทบต้น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด ๔

การประเมิน การยื่นแบบ การชำระภาษี และการอุทธรณ์ภาษี ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

มาตรา ๕๕ ในหมวดนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

มาตรา ๕๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดเล็ก ขนาดกลาง และ ขนาดใหญ่ตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดยื่นแบบรายการเพื่อชำระภาษีการปล่อยมลพิษตาม อัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงสำหรับปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องตามแบบที่ อธิบดีกำหนดต่อพนักงานส่วนท้องถิ่น ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ซึ่งสถาน ประกอบกิจการนั้นตั้งอยู่

การยื่นแบบตามวรรคหนึ่งให้กระทำภายในเดือนมีนาคมทุกๆปี

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่พนักงานส่วนท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่ามิชอบคดีพลาดในแบบรายการภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษยื่นตามมาตรา ๕๖ ซึ่งทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบรายการภาษีหรือในเอกสารอื่นที่ขึ้นประกอบแบบรายการภาษี พร้อมกับกำหนดจำนวนภาษีที่ถูกต้องเพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการยื่นแบบรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๕๖ ต่อไป

มาตรา ๕๗ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามพระราชกฤษฎีกานี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดให้การปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ สามารถกระทำผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือยื่นแบบด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่เห็นสมควร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำตามพระราชกฤษฎีกานี้เพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็ได้

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษอุทธรณ์การประเมินภาษีตามมาตรา ๖๒ เมื่อได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้ว ให้ผู้อุทธรณ์ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๖๑ ให้นำมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับหน้าที่ในการยื่นแบบรายการพร้อมกับชำระภาษีของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษใน ส่วนนี้ โดยอนุโลม

มาตรา ๖๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีสิทธิอุทธรณ์การแก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบประเมินและการกำหนดจำนวนภาษีที่ตนต้องชำระตามมาตรา ๕๖ ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีการปล่อยมลพิษประจำจังหวัดตามมาตรา ๖๑ และคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีการปล่อยมลพิษกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๖๔ แล้วแต่กรณีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

อุทธรณ์ให้ยื่นต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายตามแบบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด พร้อมจัดส่งหลักฐานการตรวจวัดน้ำทิ้งที่ดำเนินการ โดยหน่วยงานหรือองค์กรเอกชนที่ได้รับการรับรองและขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

มาตรา ๖๓ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำประจำจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนเป็นประธานกรรมการ นายกเทศมนตรีหรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ซึ่งแหล่งกำเนิดมลพิษที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองยื่นอุทธรณ์ตั้งอยู่หรือผู้แทน สรรพสามิตพื้นที่หรือผู้แทน หัวหน้าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหรือผู้แทน และหัวหน้าสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หรือผู้แทนเป็นกรรมการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖๔ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีการปล่อยมลพิษกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทนเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้แทน อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือผู้แทน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษหรือผู้แทน อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้แทน และปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖๕ ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่เพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ และให้นำมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับกับสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ โดยฟ้องต่อศาลโดยอนุโลม

มาตรา ๖๖ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๒ และการอุทธรณ์ต่อศาลตามมาตรา ๖๕ ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร จะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้มีคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีตามมาตรา ๖๖ ไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษี ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่มิใช่คำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดว่าให้เพิกถอนการประเมินภาษีตามมาตรา ๕๗ หากปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ชำระภาษีไว้เกินกว่าที่ตนเองมีหน้าที่ต้องเสีย ให้ผู้บริหารท้องถิ่นส่งคืนเงินภาษีที่ชำระไว้เกิน โดยมีชดเชย พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของจำนวนเงินที่ได้รับคืน โดยไม่คิดทบต้น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด ๕

การตรวจสอบและควบคุม

มาตรา ๖๙ เพื่อการตรวจสอบและควบคุมให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานขึ้นเสียภาษีตามพระราชกฤษฎีกานี้อย่างถูกต้อง ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมจังหวัดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งที่ระบายออกมาจากโรงงานจำพวกที่ ๑ เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปริมาณน้ำทิ้งว่าเป็นไปตามค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง หรือตามข้อมูลที่ขึ้นเสียภาษีหรือไม่

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กรมโรงงานอุตสาหกรรมหรืออุตสาหกรรมจังหวัดอาจดำเนินการด้วยตนเอง หรืออาจมอบหมายให้องค์กรเอกชนที่ได้รับการรับรองและขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

มาตรา ๗๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๖๙ หากกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรืออุตสาหกรรมจังหวัดพบว่า น้ำทิ้งที่ระบายออกมาจากโรงงานใดไม่เป็นไปตามข้อมูลที่ใช้ในการขึ้นเสียภาษีตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานดังกล่าวมีความรับผิดชอบเสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่ชำระขาดไป และเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสามต่อเดือนหรือเศษของเดือนของจำนวนเงินภาษีที่ค้างชำระตั้งแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

มาตรา ๗๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งที่ระบายออกมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่เสียภาษีการปล่อยมลพิษทางน้ำซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปริมาณน้ำทิ้งว่าถูกต้องตามข้อมูลที่ใช้ในการประเมินภาษีตามพระราชกฤษฎีกานี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจดำเนินการด้วยตนเอง หรืออาจมอบหมายให้องค์กรเอกชนที่ได้รับการรับรองและขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้งจาก แหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการ ตรวจสอบน้ำทิ้งที่ระบายออกมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวว่าเป็นไปตามค่ามาตรฐานการ ระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้ดำเนินการตาม มาตรา ๘๑ แล้วหรือไม่ก็ตาม

หากในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผลปรากฏว่าคุณภาพของน้ำทิ้งที่ระบายออกมาจาก แหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวไม่เป็นไปตามค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ให้เจ้า พนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการกับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และแจ้งไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนต่อไป

หมวด ๖

การจัดการเงินภาษี

มาตรา ๘๓ เงินภาษีที่จัดเก็บได้จากโรงงานตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้จัดสรรแก่ หน่วยงานผู้รับผิดชอบดังนี้

(๑) จัดสรรให้กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นจำนวนร้อยละ ๒๕

(๒) จัดสรรให้กรมสรรพสามิตเป็นจำนวนร้อยละ ๓

เงินภาษีนอกเหนือจากที่จัดสรรให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่งให้นำส่งเข้า กองทุน

มาตรา ๘๔ เงินภาษีที่จัดเก็บได้จากแหล่งกำเนิดมลพิษในเขตองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ให้จัดสรรแก่หน่วยงานผู้รับผิดชอบดังนี้

(๑) จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่เป็น จำนวนไม่เกินร้อยละ ๗๐

(๒) จัดสรรให้กรมควบคุมมลพิษเป็นจำนวนร้อยละ ๕

เงินภาษีนอกเหนือจากที่จัดสรรให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่งให้นำส่งเข้า กองทุน

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งบัญชีขึ้นบัญชีหนึ่งภายใต้กองทุนเรียกว่า “บัญชีภาษีการปล่อยมลพิษ” ประกอบด้วยเงินส่วนที่ส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔

- มาตรา ๑๖ เงินในบัญชีที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๕ ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้
- (๑) อุดหนุนหรือให้กู้ยืมแก่โครงการควบคุมหรือลดการปล่อยมลพิษที่เสนอโดยผู้ประกอบการภาคเอกชน
  - (๒) สนับสนุนโครงการด้านการจัดการมลพิษที่เสนอโดยหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง
  - (๓) สนับสนุนโครงการวิจัยและพัฒนาที่เสนอโดยหน่วยงานรัฐ หรือองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม
  - (๔) ใช้จ่ายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่สูญหายหรือได้รับความเสียหายจากการทำลาย หรือจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ
  - (๕) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเงินในบัญชี
  - (๖) ใช้จ่ายในกิจการอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมตามที่คณะกรรมการกำหนด

การใช้จ่ายเงินเพื่อกิจการต่างๆตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามสัดส่วนที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาและเสนอคำแนะนำต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัยและสั่งการตามที่เห็นสมควร

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การจัดการมลพิษโรงงานและมลพิษจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. ...

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการมลพิษโรงงานและมลพิษจากผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดการมลพิษโรงงานและมลพิษ
จากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ...”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงงาน” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนจัดการมลพิษโรงงาน

“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า มนุษย์ หรือสิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพ
ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น

“คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า คุณภาพของธรรมชาติ อันได้แก่ มนุษย์ สัตว์ พืช
และทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน
และความสมบูรณ์สืบไปของมนุษยชาติ

“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่นๆ รวมทั้งกาก ตะกอน
หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือภาวะ
ที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รั้วสี ความร้อน แสง เสียง
กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต แบบคำขอและแบบใบอนุญาต การขอและการออกใบอนุญาต การขอต้ออายุและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนและการออกใบแทนใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตให้มีอายุ.....ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ส่วนที่ ๒

การปล่อยมลพิษโรงงานออกสู่สิ่งแวดล้อม

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๕ (๑) ปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย และมีหน้าที่ต้องเสียค่าเรียกเก็บสำหรับการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมตามอัตราและตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และแบบใบอนุญาตนั้นอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับประเภท ชนิด ปริมาณ และความเข้มข้นของมลพิษที่อนุญาตให้ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

ในการออกใบอนุญาต อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติได้ตามความเหมาะสม

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับโรงงานประเภทหรือชนิดเดียวหรือสถานที่เดียว

ใบอนุญาตให้มีอายุ.....ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๕ (๑) มีความประสงค์จะลดการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม ให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวจัดทำแผนการจัดการมลพิษโรงงานเพื่อลดการปล่อยมลพิษและเสนออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายให้ความเห็นชอบ

ให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่งดำเนินการตามแผนการจัดการมลพิษโรงงานเพื่อลดการปล่อยมลพิษที่อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายให้ความเห็นชอบ และให้มีการปรับปรุงแผนการจัดการมลพิษโรงงานเพื่อลดการปล่อยมลพิษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้เมื่อได้มีการดำเนินการตามแผนการจัดการมลพิษโรงงานเพื่อลดการปล่อยมลพิษดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน ทั้งนี้ ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการปรับปรุงแผนการจัดการมลพิษโรงงานลดการปล่อยมลพิษโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓
ผลิตภัณฑ์และซากผลิตภัณฑ์

มาตรา ๙ ผู้ประกอบกิจการโรงงานซึ่งผลิตผลิตภัณฑ์และผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๕ (๒) และ (๓) มีหน้าที่ต้องเสียค่าเรียกเก็บสำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการนำเข้าผลิตภัณฑ์หรือการเก็บคืนซากผลิตภัณฑ์นั้นตามอัตราและตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบกิจการโรงงานซึ่งผลิตผลิตภัณฑ์ และผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดใน มาตรา ๕ (๓) ต้องจัดให้มีการดำเนินการเก็บคืนซากผลิตภัณฑ์หลังจากการใช้หรือเมื่อหมดอายุการใช้ผลิตภัณฑ์นั้นจากผู้ซื้อผลิตภัณฑ์นั้นไปเพื่อการผลิต จำหน่าย หรือบริโภค

หมวด ๒
กองทุนจัดการมลพิษโรงงาน

มาตรา ๑๑ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนจัดการมลพิษโรงงาน” ในกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีสำนักงานตั้งอยู่ ณ กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียน เงินช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุนการดำเนินการจัดการมลพิษจากโรงงาน และเพื่อใช้สำหรับการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการโรงงาน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลเป็นคราว ๆ
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินการของกองทุน
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน
- (๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (๖) เงินที่เก็บได้ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙
- (๗) เงินกู้จากสถาบันการเงินที่เชื่อถือได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

มาตรา ๑๒ กองทุนไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น

กิจการกองทุนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๓ รายได้ของกองทุนให้นำเข้าสมทบกองทุนเพื่อใช้ในกิจการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๑๔ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดกิจการของกองทุน
- (๒) เพื่อการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการโรงงาน
- (๓) เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานกู้ยืมเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมโรงงาน
- (๔) เพื่อชำระเงินกู้ตามมาตรา ๑๑ (๗)
- (๕) เพื่อศึกษา วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมโรงงาน
- (๖) เพื่อการปรับปรุงหรือฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมโรงงานโดยรวม ซึ่งรวมถึงการรวบรวมเก็บกัก ขนส่ง บำบัด กำจัดมลพิษที่เกิดขึ้นในบางพื้นที่หรือในบางกรณีที่เป็น
- (๗) เพื่อการโฆษณา การเผยแพร่ข้อมูล และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการพัฒนาการส่งเสริมการจัดการมลพิษจากโรงงาน และการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการโรงงาน
- (๘) การใช้ค่าเรียกเก็บบางชนิดซึ่งมีการดำเนินการในลักษณะพิเศษ อาจมีการคืนเงินบางส่วนจากกองทุนให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานและผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ตามวิธีการที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด
- (๙) การกระทำการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ เงินกองทุนอาจนำไปหาดอกผล โดยนำไปฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินอื่นที่เป็นของรัฐ

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นรองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ และผู้ทรงคุณวุฒิอีกหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการเงิน กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ อุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม และวิศวกรรมศาสตร์ ด้านละหนึ่งคนเป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่อธิบดีมอบหมายคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการและผู้จัดการกองทุนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีจำเป็น ประธานกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๑๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๒๐ การประชุมของคณะกรรมการกองทุนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (๒) กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์การบริหารเงินกองทุนรวมถึงการใช้จ่ายเงินกองทุนตาม

ที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน ๑๔

(๓) กำหนดข้อบังคับ ระเบียบ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบ และสอบบัญชีภายใน กำหนดอัตราค่าจ้าง ค่าตอบแทนหรือเงินอื่นของพนักงานและลูกจ้างของกองทุน และกิจการอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการบริหารงานของกองทุน

(๔) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดอัตราค่าเรียกเก็บและวิธีการคำนวณค่าเรียกเก็บตามมาตรา ๓๔

(๕) กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบกิจการโรงงาน กุ๊ยมเงินและการชำระคืนเงินกู้ยืม

(๖) พิจารณาและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับการดำเนินการและการบริหารงานของกองทุน

(๗) ติดตามประเมินผลการดำเนินกิจการของกองทุน และจัดทำรายงานประจำปีเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทราบโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๘) ประชาสัมพันธ์ ให้บุคคลทั่วไปได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของกองทุนและคุณค่าของกองทุน

(๙) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อขอเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นคราว ๆ ตามความจำเป็น

(๑๐) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ว่าด้วยกองทุนหรือเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๑๑) อาจมอบอำนาจของคณะกรรมการกองทุนให้ผู้จัดการเพื่อกระทำการแทนคณะกรรมการกองทุนก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๒๒ ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอกให้ประธานกรรมการเป็นผู้แทนของกองทุน แต่ประธานกรรมการจะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้บุคคลใดทำนิติกรรม รวมตลอดทั้งการดำเนินคดีหรือการบังคับคดีแทนก็ได้

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ว่าด้วยกองทุน คณะกรรมการกองทุนอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรได้

ในการประชุมของคณะอนุกรรมการ ถ้าประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้อนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ให้นำมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งผู้จัดการคนหนึ่งตามวิธีการคัดเลือกผู้จัดการ และสัญญาจ้างผู้จัดการที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด เพื่อทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หลักเกณฑ์และข้อบังคับของคณะกรรมการกองทุน

(๒) ติดต่อประสานงานระหว่างคณะกรรมการกองทุน

(๓) ควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้างของกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับหรือระเบียบที่ออกตามมาตรา ๒๑ (๓)

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการกองทุนหรือประธานกรรมการมอบหมายหรือตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

มาตรา ๒๕ ผู้จัดการต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) สามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา

(๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความ

ผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เป็นราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น

รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๘) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ที่ปรึกษากรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๙) ไม่เป็นผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วน

หรือบริษัทหรือองค์กรอื่นใด

(๑๐) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญากับกองทุนหรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุน

ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

มาตรา ๒๖ สัญญาจ้างผู้จัดการให้กำหนดคราวละสี่ปี แต่คณะกรรมการกองทุนอาจต่อ

อายุสัญญาจ้างอีกได้

ให้ผู้จัดการได้รับค่าจ้าง ค่าตอบแทนหรือเงินอื่นตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

ในสัญญาจ้างให้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งและ

เงื่อนไขในการทดลองปฏิบัติงานหรือการทำงานของผู้จัดการไว้ด้วย

มาตรา ๒๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามสัญญาจ้างตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ผู้จัดการ

พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการกองทุนมีมติให้เลิกจ้างเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕

มาตรา ๒๔ ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๔ ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้ตัวแทน หรือบุคคลใดกระทำกิจกรรมเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๒๕ เมื่อตำแหน่งผู้จัดการว่างลงและยังไม่มีผู้จัดการคนใหม่ หรือในกรณีที่ ผู้จัดการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราวให้คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งพนักงานของกองทุนคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้จัดการ

ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้จัดการ

มาตรา ๓๐ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้กองทุนยื่นรายงานแสดงผลการดำเนินการต่อรัฐมนตรีเป็นรายไตรมาส ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสิ้นสุดแต่ละไตรมาส

มาตรา ๓๒ ให้กองทุนจัดทำงบดุล บัญชีทำการ บัญชีแสดงรายรับ และบัญชีแสดงรายจ่าย ส่งผู้สอบบัญชี และให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี และให้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม เป็นวันสิ้นปีบัญชี

ให้ผู้สอบบัญชีที่คณะกรรมการกองทุนเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีแล้ว ทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองรายงานผลการสอบบัญชีตามวรรคสอง

มาตรา ๓๓ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี ให้กองทุนทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ บัญชีแสดงรายรับ และบัญชีแสดงรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาด้วย

หมวด ๓

อัตราค่าเรียกเก็บ

มาตรา ๓๔ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการกองทุนมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าเรียกเก็บและวิธีการคำนวณค่าเรียกเก็บสำหรับการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม การผลิต

ผลิตภัณฑ์ การนำเข้าผลิตภัณฑ์ และการเก็บคืนซากผลิตภัณฑ์ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดหรืองดเว้นการเก็บค่าเรียกเก็บสำหรับการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมในกรณีที่โรงงาน ใดดำเนินการตามแผนการจัดการมลพิษโรงงานเพื่อลดการปล่อยมลพิษตามมาตรา ๘ นั้นได้

อัตราค่าเรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และ ความเข้มข้นของมลพิษที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม จำนวน ปริมาตร และน้ำหนัก รวมทั้งลักษณะและ ความรุนแรงของความเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์หรือซากผลิตภัณฑ์ หรือของการกำจัดซาก ผลิตภัณฑ์นั้น และให้นำความในมาตรา ๕ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ การชำระค่าเรียกเก็บให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ประกอบการโรงงานโรงงานตามมาตรา ๕ (๑) ผู้ประกอบกิจการโรงงานซึ่งผลิต ผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๕ (๒) และผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๕ (๒) และ (๓) ที่ได้ชำระค่าเรียกเก็บ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ชำระเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือนของจำนวนเงินที่ค้างชำระตลอดระยะเวลา ที่ยังค้างชำระจนกว่าจะชำระครบถ้วน

ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งผลิตผลิตภัณฑ์และผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๕(๓) ที่ได้ ชำระค่าเรียกเก็บตามมาตรา ๙ แล้ว มีสิทธิขอเรียกคืนค่าเรียกเก็บได้ตามจำนวนปริมาณหรือน้ำหนักของ ซากผลิตภัณฑ์ที่ตนเก็บคืนมาจากผู้ซื้อผลิตภัณฑ์นั้นไปเพื่อการผลิต จำหน่าย หรือบริโภค ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการ พิจารณาได้

(๒) เข้าไปในโรงงานตามมาตรา ๕ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือ ในเวลาทำการของโรงงานนั้นเพื่อตรวจสอบควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ตรวจสอบจำนวนหรือปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ผลิตของผู้ประกอบการโรงงานหรือ ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าของผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์

(๔) ติดตามตรวจวัดและเก็บตัวอย่างมลพิษโรงงาน

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๕ การอุทธรณ์

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนกรมศุลกากรจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งรัฐมนตรีเห็นสมควรอีกจำนวนไม่เกินสองคน ทั้งนี้ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้หลายคณะ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกวาระหนึ่ง

ในการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้แทนที่มาประชุมเลือกผู้แทนคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งให้บุคคลส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๓) สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๔๐ ผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ไม่เห็นด้วยกับการแจ้งชำระค่าเรียกเก็บตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์การแจ้งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือ

การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในระหว่างการอุทธรณ์ให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระเงินเพิ่ม ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๖
บทลงโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ผู้จัดทำรายงานผลการตรวจสอบอันเป็นเท็จ
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง กรรมการ
ผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำอันเป็นความผิดนั้นต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้
สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๔๒ ผู้ประกอบกิจการโรงงานซึ่งฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตที่ออกตาม
มาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้รับใบอนุญาต
ตามมาตรา ๖ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี